

Patrocinium 2020.

Hagyományainknak megfelelően november 25-én, szerdán ünnepeltük Kalazanci Szent József rendalapítót, aki több mint 400 évvel ezelőtt hívta életre a piarista szerzetesi közösséget, amely küldetésül a diákok nevelését vállalta. Kalazancius tiszteletére minden évben ezen a napon szervezünk egy rendhagyó, tanítás nélküli napot. Az ünnep a székesegyházban szentmisével kezdődött, amelyet Labancz Zsolt SP egykori provinciális úr, jelenleg iskolánk tanára és noviciusmagiszter celebrált.

A járványhelyzetre tekintettel, a szabályok betartása mellett, a kontaktiskolába járó kisdzsidák, valamint néhány szerzetes és tanár vett részt rajta.

A 9-12. osztályosok, minden meghívott vendég és érdeklődő online követhette a közvetítést a Piarista Templom YouTube csatornáján (Wettstein József SP házfőnök atyának köszönhetően), amely megtekinthető itt:

<https://youtu.be/v-K2bysZqaU>

Prédikációjában Zsolt atya felidézte Kalazanci Szent József alakját, aki - mint mondta: "nem elvész a 400 év távlatában a szemünk előtt, hanem nagyon is közel van hozzánk. Az ünnep arra hív minket, piarista szerzeteseket, tanárokat, diákokat, hogy közelebb lépünk Kalazanciushoz, közelebb kerülünk az Ő életéhez, gondolkodásához, és ebből a saját magunk élete számára is erőt, útmutatást merítsünk." Három mozzanatban beszélt Kalazanciusról: szívünk gondozása, Kalazancius bakancslistája, "bajarse" (spanyol) - lealacsonyítsuk, kicsivé tegyük magunkat, hogy fényt vigyünk a gyerekeknek. Ez utóbbit igen szemléletessé tette, hogy a pedagógusok gyermekekhez való viszonyulásának kalazanciusi módját közelebb hozza.

Összegzésként pedig így fogalmazott: "Kalazanci kicsi lett a kicsinyek között, Jézus követségében járt, példát mutatva ezzel a pedagógusoknak. Pedagógusnak lenni az életszentség útján való járás egyik kitüntetett lehetősége."

A szentmisén dr. Varga László karnagy úr énekelt és orgonált. Köszönjük zenei szolgálatát.

A szentmise után Kalász Ákos igazgató úr oklevelet adott át. Elsőként az általa 4 évvel ezelőtt alapított Migazzi-díjban részesült Menyhárt Gellért 12. A osztályos tanulónk.

A Migazzi-díj iskolánk egyik áldozatos támogatójáról, a város- és iskolatörténet egyik kiemelkedő alakjáról Migazzi Kristófról kapta nevét, minden évben a Patrocinium ünnepség keretében a végzős diákok közül az a tanuló kapja, aki iskolai közösségünk elismert és nagyrabecsült tagja. Diáktársai előtt kiemelkedően jó példa, áldozatkészsége, nagylelkősége meghatározó vonása személyiségének, vallásosságában fontos szerepet kap a piarista lelkiiség.

Igazgató úr ezekkel a szavakkal méltatta Gellértet:

Gellért 12. a osztályos tanuló, magának való kisfiúként érkezett a gimnáziumba több mint hét éve. Azonban megbízhatóságának, talpraesettségének köszönhetően barátokra talált. A kezdetektől lehet rá számítani a közösségi programokon, szívesen végez szolgálatot a szentmiséken, de osztályprogramokon, kirándulásokon egyaránt. Gellért az évek során osztálya központi személyiségévé érett, akinek a véleménye mindig fontos a társai számára. Ő maga, átérezve ezt a felelősséget, sokat tett azért, hogy mindenki megtalálja a helyét a közösségben.

Emellett az iskola nagyobb közösségét is gazdagította. Idén például egy pályázat keretében nagy értékű elektronikai felszereléseket nyert a gimnáziumnak. Gellért példamutatóan viszonyul a természethez, a Laudetour-túramozgalomnak kezdetektől tagja, rendszeres díjazottja, több társát is megnyerte már a tisztább környezet és fenntarthatóbb élet ügyének. Rendszeresen szervez nagyszabású szemétszedési, folyótakarítási akciókat.

Tanulmányaiban is mindig jól teljesített, jeles és kitűnő félévi és év végi bizonyítványokkal büszkélkedhet. Hullámvölgyein kitartásával és elszántságával úrrá tudott lenni. A természettudományok mindig kiemelten érdekelték, amatőr rádiós, de a humán kultúra területén is folyamatosan bizonyította sokrétű, elmélyült és alaposságra törekvő gondolkodását.

Gellért minden piarista diák előtt példa. Ő, végzős diákként, már bizonyította, hogy lehetséges felismerni és kamatoztatni a talentumainkat, bizonyította, hogy önmagunkért és társainkért bátran felelősséget vállalva lehet az Isten útján járni.

A tanári karból Lobmayer Imre SP atyát köszöntötte igazgató.

Személyes élményekkel gazdagított beszédében így méltatta Imre atyát:

Egyszerre könnyű és nehéz mindazt a 25 évet átívelni, amely szolgálat téged iskolánkhoz köt. Korábban kezdem. Hivatásod már családban bontakozhatott, ahol hatan nőttek fel gyermekként – ketten is szerzetesek lettetek. Pályád elején még a Budapesti Piarista gimnáziumban tanítottál, két osztálynak is osztályfőnöke voltál. Lelkesen tanítottad a tantárgyaiddat, de számtalan szabadidős programot, túrát is szerveztél diákjaidnak. Olyan piarista voltál ott és vagy itt is a mai napig, aki jelen van diákjai között. Legyen az tanórai kísérletezés, lelkigyakorlatos csoportvezetés, nagyszüneti foci vagy fiútúra. Négy diplomád van: tanítottál matematikát, fizikát, kémiát, de hittant és technika és életvitelt is. Tudatosan keresed azokat a helyzeteket, ahol a való élet szükséges ismereteit tudod átadni diákjaidnak. Ahogy Kalazanci atyánk. S ahogy Kalazancius számára a litterae mellett a pietas is fontos volt, Te is jelen vagy a gyerekek mellett a lelki életük kibontakoztatása idején. Ennek egyik legsikeresebb és legmélyebb formája a lelkigyakorlatok, amelyek az évek során teljes, átgondolt és felépített rendszert alkotnak kezded nyomán. Olyan ívet húz a 8 év alatt a lelkigyakorlat rendszere, amely azt célozza, hogy növendékeid barátságban lehessenek önmagukkal, környezetükkel, közösségükkel, a teremtet világgal és Istennel. Nemcsak csoportok vagy osztályok számára, de egyes embereknek is segítesz lelki vezetőjüként. Formális vezetői szerepeidben is építettél. Évekig voltál a vezetői csapat tagja és pasztorális vezetője az iskolának. Voltál házfőnöke a váci rendháznak és magisztere vagy most is a novíciusoknak. Aktív, tevékeny ember vagy, de példamutató életednek csendes dimenziója is. Szemlélődő imáidban bensőséges kapcsolatban vagy az Istennel, amelyből erődet meríted. Én szívesen gondolok arra a pillanatra, amit „aranyos” ezüstmiséd után őrzök emlékezetemben. A szentmise után a kertben kisgyermekek szaladtak meg és öleltek meg Téged. Milyen szép és kifejező ez rólad. Akárcsak az, amikor a kisdíákokkal focizol, stukklabdázol vagy amikor hógolyóztok. Ám kifejező az is, amikor Öveges József szerzetestársad mintájára a karanténiskolában videókat készítettél a kísérleteidről, hogy jobban segítsd otthoni tanulásukban diákjaidat. Hiteles, az életszentség útján járó piarista vagy. Hálások vagyunk neked! Imre atya! Köszönjük mindazt a jót, amit tettél nekünk, teszel értünk! Isten éltesse sokáig!

A szűk körű ünneplés keretében a 7-8. évfolyamos diákok a díszteremben a Vereb Balázs vezette Rosette Vonóskvartett előadásában hallgathattak klasszikus darabokat, mint például Mozart Kis éji zenéjét. A zeneművek átkötéseként tartalmas háttérinformációk, kiegészítések hangzottak el.

A következő esemény a piarista kérdés-felelet blokk volt, amelyen a diákoktól összegyűjtött kérdésekre válaszoltak a váci rendházban élő szerzetesek. Hortoványi Judit tanárnő tolmácsolta a gyerekeket izgató kérdéseket, és szólított válaszára egy-két szerzetest.

Az 5-6. évfolyamosoknak Horváthné Stumm Erzsébet igazgatóhelyettes asszony szervezte meg az előző évekhez hasonlóan a Kalazanci vetélkedőt. Az egyes állomásokon (templom, fizikum, rajzterem) sok érdekes információval lettek gazdagabbak a diákok, amelyeket utána a csapatonként kitöltött kvízkérdések megválaszolásával zártak. Az iskola folyosóin is lelkesen bóklásztak a csapatok, az emléktáblákon, plakátokon kitett adatok után kutattak.

Az eredményhirdetésre a díszteremben került sor. Lobmayer Imre atya adta át a díjakat.

Külön értékelte a zsűri a csapatok és az osztályok munkáját. A legnagyobb százalékot elért csapat a KBAK (5.A-s lányok) lett, a második helyen holtversenyben a két 6-dikos osztály 5 csapata végzett. Az abszolút első helyezett az összesített eredmények alapján Gyulay Alexandra tanárnő osztálya, a 6. A lett. Gratulálunk!

Az ünnepség után a tanári szobában ünnepi koccintásra került sor, valamint az ebédlőben finom ebéd várta a diákokat, majd a pedagógusokat és az iskola dolgozóit.

Köszönjük minden kedves szervezőnek és résztvevőnek, hogy széppé tették ezt az ünnepet!

Tényeket és érdekességeket olvashatunk az ünnep kapcsán a Piarista Tartomány [honlapján](#).

Szöveg és fotó: StonehillB